

БОЛЕСТ ОХОЛОСТИ

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ داء الكبر ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيثش

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

БОЛЕСТ ОХОЛОСТИ

Узвишени Бог каже:

Одвратићу од знамења Мојих оне који се буду без икаквих основа на Земљи охололи.
(Кур'ан, поглавље Бедеми, 146)

Тако Бог печати срце сваког охолог и насилног. (Кур'ан, поглавље Верник, 35)

Он, заиста, не воли оне који се охولة.
(Кур'ан, Пчела, 23)

Они који из охолости неће да Ми се клањују - ући ће, сигурну, у Пакао понижени. (Кур'ан, поглавље Верник, 60)

Божији Посланик, мир над њим, је рекао:
"Узвишени Бог каже: 'Величанственост је Мој огртач, а узвишеност Мој огртач. Ко Ми се у те две ствари успротиви и себи их покуша присвојити, у

Пакао ћу га бацити и нимало Ми то неће бити тешко учинити."¹

Божији Посланик, мир над њим, је, такође, рекао: **"Бог неће на судњем Дану погледати човека који из охолости свој огртач оставља предугим да се за њим вуче."**

Муслим у своме Сахиху бележи да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"У Рај неће ући нико ко у своме срцу има макар колико је трун охолости"** - па је један човек рекао: **"Човек (по својој природи) воли да су му одећа и обућа лепа?"** На то му је он одговорио: **"Бог је леп и воли лепоту. Охолост је омаловажавање истине и понижавање других људи."** Посланикове, мир над њим, речи **„омаловажавање истине“** значе избегавање да се прихвати истина онаква каква јесте,

---

¹ Коментаришући овај кудси-хадис, ел-Хаттаби каже: "То значи да су величанственост и узвишеност два својства Узвишеног Бога, својствена једино Њему и никоме више и да нико од Божијих створења нема право да ова својства приписује себи, јер је њихова особина понизност и покорност. Зато је за ове две особине Узвишени и навео пример хаљине и огртача и тиме, а Он најбоље зна, хтео рећи: 'Као што човек нема сувласника у својој хаљини и огртачу, тако нико од створења нема право да са Мном дели Моје величанство и Моју узвишеност.'"

њено омаловажавање и гледање на њу са презиром, у циљу самоуздизања и придавања себи веће вредности него што се заслужује, док његове речи „понижавање других људи“ значе потцењивање других људи и њихово понижавање.

У чему се охолост најчешће испољава?

1. Охолост се најчешће испољава у знању. Она се тако брзо појави код неких учених људи да одједном постану умишљени да су покупили сво знање и доспели до врхунца. Као резултат тога, код таквих људи се јавља осећај више вредности с једне, и понижавање, омаловажавање и држање незналицама осталих људи с друге стране. Што је још горе, такви људи се временом уобразе и себе почну да сматрају вреднијим код Узвишеног Бога од осталих људи.

2. Охолост се, затим, често испољава по питању порекла и припадности, тако да они који воде племићко порекло понижавају оне који не воде, чак и у случају када су ови по знању или делима бољи од њих. Такво понашање спада у својеврсни вид паганства, о чему недвосмислено говори и случај са Ебу Зерром од кога се приповеда да је рекао: "Пред Божијим Послаником сам се посвађао са једним

човеком, и, у увредљивом контексту, споменуо му да је дете црнкиње, на шта се Посланик, **понижавање других људи**, наљутио и рекао ми: **"О Ебу Зерре, у теби је још остало трагова паганства. Они су твоја браћа."**

3. Охолост се, затим, испољава у иметку, тако што се он показује у одећи, коњима и другим јакхалицама, док се човек креће у друштву богатих. И то је један вид охолости јер се на тај начин понижавају сиромашни од стране богатих, све због њихова незнања да је у таквим ситуацијама сиромаштво врлина, а богатство мана.

4. Охолост се, затим, испољава у поношењу са бројем присталица, пријатеља, породице и сл. Ово су само неке од ствари којима се људи једни над другима поносе и охоло понашају. Молимо Узвишеног да нас Својом милошћу и добротом помогне и од тога сачува!

Знај да се охолост може испољавати и у човековим особинама, као што су: дизање главе, гледање попреко, начин и тон говора, начин ходања, стајања и седења, те кретања и мировања. Неки у својој охолости испољавају све наведено, док неки

делимично испољавају, а делимично делују уобичајено.

У охолост спада и то када неко воли да други пред њим устају на ноге, или када са другима иде да он буде на челу, а да остали иду иза њега или са стране. У охолост спада и необављање собом свакодневних послова у кући, што је у потпуној супротности са скромношћу.

Тако се приповеда да су једном приликом код Омера б. Абдулазиза дошли гости, па му је ноћу - док је писао - у свећњаку нестало уља, на шта је један од гостију хтео да устане и сам да дода уље, али му то Омер није дозволио речима: "Не приличи човеку да га служи његов гост." На то је гост хтео да пробуди слугу па да то он уради, али је то Омер одбио речима: "Немој, тек је заспао!" - а затим устао и сам досуо уље. На то му је гост рекао: "Владару правоверних, зар сам устајеш и то радиш?" - а он одговорио: "Устао сам као Омер и вратио се као Омер и ништа нисам изгубио. Најбољи човек је онај који је пред Богом скроман и понизан."

Укратко, скромност и лепо владање били су пракса Божијег Посланика, мир над њим, и сваки верник га у томе треба следити.

Тако се од Ибн Ебу Селеме приповеда да је рекао: "Упитао сам Ебу Се'ида ел-Худрија какве су све новине људи унели у вези са својим облачењем, јелом, пићем и јахалицама, па ми је рекао: 'О сине мога брата, када једеш, једи у име Бога, када пијеш, пиј у име Бога и када се облачиш, облачи се у име Бога, јер у свему томе може бити лицемерства, охолости, поноса и жеље за славом, а то је грех и претеривање. У својој кући сам обављај послове које је Божији Посланик, мир над њим, обављао, а он је сам музао овце, поправљао обућу, крпио одећу и јео заједно са својим слугом. Он је лично одлазио на пијацу и куповао што му треба и није га било стид да на руци носи посуду. Руковао се и са богатим и са сиромашним. Први је селам називао кога год да је срео, свеједно радило се о млађем или старијем. Када год би га неко позвао, одазивао се на позив и никада није омаловажавао оно на шта би био позван. Био је лепе нарави, пријатан у друштву, ведрога лица, строг, али одмерен, скроман, и није дозвољавао да се понизи, дарезљив, али не и расипан. Све у свему, био је осећајан и нежан."

"Аиша, Бог био задовољан њоме, додаје: "Божији Посланик, мир над њим, никада се није најео колико је могао, и никада се никоме није пожалио. Говорио је: **'Изношена (одећа) је знак веровања.'**"

Харун каже: "Питао сам шта значи изношеност, па ми је рекао: 'То је стара и дотрајала одећа.' Ко тражи скромност, нека се угледа на Посланика, мир над њим. Ко није са тим задовољан, велики је незналица, јер је Божији Посланик, мир над њим, најодабранији Божији роб и у вери и у животу, тако да нема другог пута за постизање угледа и части до угледање на њега."

Ка'б каже: "Када Бог неког Свог роба, на овоме свету, обаспе благодатима, па Му овај на њима буде захвалан, Бог ће му сигурно дати да на њима ужива на овоме свету, и висок положај на будућем свету."

Како се лечи охолост и постиже скромност?

Знај да је охолост један од тешких греха и да је чишћење од њега строга обавеза сваком појединцу. Охолост се не искорењује само пуком жељом за

њеним нестанком, већ дуготрајним лечењем. Лечење од охолости има два степена:

1. Сасецање њених корена на месту где се развија, тј. у срцу и
2. Отклањање узрока због којих се она појављује.

Први степен лечења охолости, тј. сасецање њених корена, мора да подразумева спознајну и практичну страну. Када се оба предуслова испуне, лечење ће, с Божијом помоћи, бити успешно. Спознајна страна лечења охолости састоји се у томе да човек добро упозна себе и својства Узвишеног Господара, а када то упозна уклањање охолости ће бити могуће, јер све што човек боље упознаје себе, све више увиђа да му, као таквом, доликује само скромност и понизност, а све што више упознаје особине свога Узвишеног Господара, све више увиђа да узвишеност и величанство приличи само Богу и ником више.

Други степен лечења охолости састоји се у уклањању раније споменутих узрока. Тако онај ко се охоли због свога порекла, своје срце мора да лечи спознајом да је то незнање, јер се поноси нечим што

није његово, него туђе, управо онако како је песник рекао:

Ако се поносиш угледом својих предака,

Истину си рекао, само што су лош пород изродили.

Дакле, како се неко ко је бедник, своје беде одриче и присваја туђе врлине? Како се неко може поносити својим прецима, када су већ земља постали и када је Узвишени Бог за порекло рекао:

... који је првог човека створи" од иловаче - а потомство његово ствара од капи хуе текућине.
(Кур'ан, поглавље Падање ничице, 7-8)

Што се, ипак, тиче охолости у богатству, мноштву иметка, присталица и пријатеља, затим охолости са положајем, влашћу и сл., то је њена најгора врста, јер је ван човекове контроле и јер се у сваком моменту може изгубити. Шта ће друго до понижење доживети, уколико му иметак пропадне или кућа изгори?! Осим тога, сваки охоли човек би, увек, морао имати на уму колико је само Јевреја од њега богатије, колико их има више иметка од њега и колико их боље и удобније од њега живи? Ух, каква је та част коју је Јевреј пре њега добио или коју, у само

једном моменту, лопов може опљачкати, а он без свега остати и поново понижен и сиромашан постати!

Што се охолости са знањем и побожношћу тиче, од ње, због два разлога, нема горег порока:

Прво, што је одговорност ученог човека пред Богом већа и што се ни десети део од ученог човека не може очекивати који се очекује од незналице. Зато је непослушност ученог човека, уз сво његово знање и спознају, тежи и опаснији грех.

Друго, што би, као учен човек, морао знати да узвишеност и величанство доликује само Узвишеном Богу и да је охол човек код Бога презрен и омражен, што би морало утицати на њега да одбаци охолост и прихвати се скромности и понизности.